

Miénk e föld!

Miénk e föld, Árpád földje,
Isten keze nekünk mérte!
Verejtékünk, vérünk gyöngye
Hullott rája, ömlött érte,
Attól áldott minden rögje...
Miénk e föld mindörökre,
Mindörökre!

A toronyban busborongva
Délharangszó, estharangszó
Csak ezt kongja, csak ezt zsongja,
Ezt zokogja minden jajszó.
Bujdosó ezt bus utjában,
Furulyaszó a pusztában,
A pusztában...

Siró szellő ősi romra
Csak ezt sirja, ezt sóhajtja.
Ősz aggastyán nyugalomra
Fáradt testét ezzel hajtja.
Ezt dalolja ifju ajka,
Bölcső felett ezt a dajka,
Ezt a dajka!

Szántóvető kérges marka
Ezt vesse az ősi rögbe.
Zugó vihar bus haragja
Ezt harsogja mennydörögve!
Minden magyar sziv imája
Égi utját ezzel járja,
Ezzel járja!

Lampérth Géza.

Rab magyarok nemzeti zászlója

Zárjátok el, rejtsetek el
Ezt a drága lobogót!
Csitítsátok sziveteket,
Azt a fájón dobogót...
Majd eljön még az az idő,
Talán nem is sokára,
Kitűzhetjük lobogónkat
Kisházikónk ormára!
Mikor majd a boldog jelen
Fájó multat ellakart
S szent zsolozsmánk száll az égbe:
»Isten, áldd meg a magyart!«

F. H. A.